

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Mfv.IV.10.003/2025/9.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Végzné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Királyházi Csaba ügyvéd (cím1)

Az alperes:

név1 (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Simon Anikó Ügyvédi Iroda (cím3; ügyintéző: Dr. Simon Anikó ügyvéd)

A per tárgya:

Kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Mpkf.I.55.022/2024/2.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Debreceni Törvényszék 9.M.70.098/2024/6.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Ítéltábla Mpkf.I.55.022/2024/2. számú végzését hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás

[1] A felperes munkáltató keresetében kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperes munkavállalót.

[2] Az elsőfokú bíróság a 2024. április 12-én kézbesített végzésében felhívta az alperest írásbeli ellenkérelme 45 napon belüli előterjesztésére, amely felhívásnak az alperes nem tett eleget, ezért a bíróság az alperest a vele közölt kereseti kérelemnek megfelelően 4. sorszám alatt 2024. június 4-én kézbesített bírósági meghagyással marasztalta.

[3] Az immár jogi képviselővel eljáró alperes 2024. június 19-én 5. sorszám alatt írásbeli ellenkérelmet, egyidejűleg viszontkereset-levelet terjesztett elő.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

[4] A Debreceni Törvényszék a 9.M.70.098/2024/6. számú végzésében tájékoztatta a feleket, hogy az alperes írásbeli ellenkérelme hatálytalan, az azzal egységes szerkezetbe foglalt viszontkereset-levelet pedig visszautasította.

[5] Az elsőfokú bíróság végzésének indokolásában hivatkozott arra, hogy az írásbeli ellenkérelem, valamint a viszontkereset-levél előterjesztésére a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 179. § (1) bekezdése, illetve a Pp. 204. § (1) bekezdése értelmében nyitva álló 45 napos határidő 2024. május 27-én lejárt, ezért az alperes által előterjesztett írásbeli ellenkérelem a Pp. 149. § (1) bekezdése alapján hatálytalan, míg a viszontkereset-levél elkésett. A hatálytalanságról, eljárásjogi rendelkezés hiányában a bíróság csak tájékoztatta a feleket, míg a visszautasításról a Pp. 206. § (1) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett.

[6] Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy az alperes 5. sorszámú beadványa nem utal a 4. sorszámú bírósági meghagyásra, nem tartalmazza az ellentmondás szót. E körben az új Pp. Konzultációs Testület 74. számú állásfoglalásában írtakra hivatkozott.

[7] Az alperes fellebbezése alapján eljáró Debreceni Ítéltábla az Mpkf.I.55.022/2024/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

[8] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az írásbeli ellenkérelem hatálytalanságát megállapító, és a viszontkereset-levelet visszautasító végzés elbírálásának szempontjából annak volt jelentősége, hogy az alperes mikor vette át az elsőfokú bíróság 3. sorszámú végzését, amely 45 napos határidőt biztosított az írásbeli ellenkérelem, és a viszontkereset-levél előterjesztésére. Az alperes e körben nem vitatta azt, hogy a 3. sorszámú végzést házastársa, mint helyettes átvevő útján, 2024. április 12-én kézbesítették részére. Arra vonatkozóan nem tett előadást és igazolási kérelmet sem terjesztett elő, hogy a 45 napos határidőben miért nem terjesztett elő ellenkérelmet, vagyis nem vitatta annak jogszerűségét, hogy az elsőfokú bíróság 4. sorszám alatt bírósági meghagyást bocsátott ki.

[9] A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a bírósági meghagyással szemben az alperesnek 15 napos határidőben volt lehetősége ellentmondással élni, amely ellentmondással egyidőben terjeszthette volna elő írásbeli ellenkérelmét és a viszontkereset-levelet.

[10] A jogerős végzés indokolása kitért arra is, hogy a bírósági meghagyás megtámadásának a Pp. 182. §-ában szabályozott eszköze az ellentmondás. Amennyiben az alperes az ellentmondást nem terjeszti elő, úgy azzal egyidőben írásbeli ellenkérelmet és viszontkeresetet sem tud előterjeszteni. A perbeli esetben jogi képviselő készítette az alperes 5. sorszámú beadványát, a jogi képviselővel szemben pedig a törvény egyértelmű szövegét köteles a bíróság alkalmazni, szemben az új Pp. Konzultációs Testület 74. számú állásfoglalásában megfogalmazott, a laikus ügyfél eljárása esetén alkalmazható engedményekkel. Álláspontja szerint a jogi képviselőtől elvárható, hogy ismerje a Pp. bírósági meghagyásra vonatkozó szabályozását és annak megfelelően készítse el ügyfele nevében beadványát. Mindezekből következően álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a Pp. szövegét követve a jogi képviselővel eljáró alperes 5. sorszámú beadványában szerepelnie kellett volna az „ellentmondás” szónak ahhoz, hogy a beadványt határidőben előterjesztett ellentmondásnak, továbbá vele egyidőben előterjesztett írásbeli ellenkérelemnek és viszontkeresetnek lehessen tekinteni. A jogi képviselővel eljáró fél a beadványában az „ellentmondás” szó nem szerepel, továbbá annak tartalma is csupán ellenkérelem és viszontkereset, amelyek előterjesztésére azonban a rendelkezésre álló 45 napos határidőn túl került sor. Az alperes beadványát nem teszi a bírósági meghagyás elleni ellentmondássá önmagában az a körülmény, hogy az abban feltüntetett bírósági ügyszám a bírósági meghagyásé.

[11] A másodfokú bíróság utalt még arra is, hogy a felperes észrevételében az írásbeli ellenkérelem visszautasításának helyessége mellett érvelt, azonban a Pp. 149. § (1) bekezdése alapján az elkésztett teljesített perbeli cselekmény hatálytalan. Ebből következően az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az 5. sorszámú beadványában előterjesztett írásbeli ellenkérelem hatálytalanságát, és utasította vissza a viszontkereset-levelet azok elkésztése okán.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes ellenkérelme

[12] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés „megváltoztatását” kérte akként, hogy a Kúria mellőzze a kereseti ellenkérelem és azzal egységes szerkezetbe foglalt viszontkereset visszautasítását, továbbá rendelkezzen arról, hogy az elsőfokon eljáró bíróság a perfelvétel szabályai szerint folytassa az eljárást.

[13] Álláspontja szerint a jogerős végzés a Pp. 146. § (3)-(6) bekezdéseibe ütközően jogszabálysértő.

[14] Az alperes jogi képviselőjének nyilatkozata szerint ügyfele a bírósági meghagyás kibocsátását követően kereste meg a jogi képviselet ellátása érdekében. A meghatalmazás átvételét követően a Pp. 181. § (2) bekezdésének előírása szerint a bírósági meghagyást 15 napon belül ellentmondással megtámadta és egyúttal a keresettel szembeni érdemi ellenkérelmet és egy, a kereset jogcímétől eltérő jogcímre alapított, azonos felek közötti, azonos jogviszonyból származó viszontkeresetet is előterjesztett. Az ellentmondást a határidő utolsó napján – 2024. június 19-én – nyújtotta be, ennek ellenére az elsőfokon eljáró bíróság azt elkészttség miatt végzésével elutasította. Vitatta az eljáró bíróságok határozatának indokolásában szereplő azon megállapítást, hogy az „ellentmondás” szó nem szerepel a beadványban, mert ahhoz ellentmondást is mellékel.

[15] Az alperes álláspontja szerint az eljáró bíróságok végzésükben megsértették a határidők számítására vonatkozó, a Pp. 146. §, valamint az munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 25-26. §-ában foglalt rendelkezéseket. A jogerős végzés szerint az alperes a bírósági meghagyást 2024. június 4-én vette át, tehát a június 19-én előterjesztett ellenkérelem határidőben érkezett. Hivatkozott e körben a BH2012.14 számú eseti döntésére, amely kimondta, hogy az ügyvéd jogosult a fellebbezését a fellebbezési határidő utolsó napján benyújtani.

[16] A felperesi érvelés szerint a jogi képviselőnek igazolási kérelem előterjesztésére nem volt jogalapja, mert a bírósági meghagyással szemben előterjesztett érdemi kérelem határidőben előterjesztésre került.

[17] Utalt az új Pp. jogértelmezési kérdéseivel foglalkozó Konzultációs Testület ülésén elfogadott állásfoglalására, amely 74. számú állásfoglalás kimondta, hogy a bírósági meghagyásnak az ellentmondás benyújtásának lehetőségéről való tájékoztatást követően, tartalmaznia kell a tájékoztatást arról, hogy az ellentmondással egyidejűleg az írásbeli ellenkérelmet, beszámítást tartalmazó iratot is elő kell terjeszteni, mivel ennek elmaradása visszautasítási ok. Rögzíti azt is, hogy ha a jogi képviselő nélkül eljáró fél kizárólag az írásbeli ellenkérelmét terjeszti elő, azt tartalma alapján egyben ellentmondásnak is minősül. Az irányadó jogszabályokat összegezve álláspontja az volt, hogy a Pp. 348. § (2) bekezdése körében a bírósági meghagyás perorvoslati részében tájékoztatást kell adni az ellentmondás benyújtásának lehetőségéről, és ezzel egyidejűleg előterjesztendő ellenkérelemről, beszámítást tartalmazó iratról.

[18] Az alperes álláspontja szerint a jogi képviselő nélkül eljáró fél a Pp. 246. § (1) bekezdése alapján az alapiratokat a polgári perben, és a közigazgatási bírósági eljárásban alkalmazandó nyomtatványokról szóló 6/2019. (III. 18.) IM rendelet szerinti formanyomtatvány útján köteles benyújtani, míg a Pp. 182. § alapján előterjesztett ellentmondásra nyomtatvány rendszeresítésére nem került sor. A Pp. 182. § (2) bekezdésének az ellentmondás és az írásbeli ellenkérelem egyidejűleg történő előterjesztési kötelezettsége ezért csak úgy értelmezhető és alkalmazható a jogi képviselet nélkül eljáró fél esetén, hogy ha a jogi képviselő nélkül eljáró fél kizárólag az írásbeli ellenkérelmet terjeszti elő, az tartalma alapján egyben ellentmondásnak is minősül. Az ellentmondás kötelező tartalmát a Pp. 182. § (1)-(2) bekezdése sem határozza meg, ezért az írásbeli ellenkérelem több rovatában is feltüntethetők azok az adatok, nyilatkozatok, amelyek megfelelnek az ellentmondással szemben meghatározott törvényi követelményeknek.

[19] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős végzés hatályában történő fenntartását, és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[20] Az alperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint megalapozatlan.

[21] A Kúria a támadott végzéssel szemben előterjesztett felülvizsgálatot a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulata alapján kivételesen azért engedélyezte, mert a jogerős végzés – félreérthető módon – olyan kérdésekre is kitért, amelyek nem tartoznak az ügy eldöntéséhez.

[22] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy a Pp. 406. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a felülvizsgálat tárgya kizárólag az alperes viszontkereset-levelének visszautasítása volt.

[23] A felperes keresete alapján indult peres eljárásban az alperesnek a Pp. 179. § (1) bekezdése alapján első alkalommal a keresetlevél kézbesítésétől számított 45 napon belül volt lehetősége az ellenkérelem és ezzel egyidejűleg a viszontkereset-level előterjesztésére. Az elsőfokú bíróság keresetlevéllel együtt kézbesített felhívását az alperes 2024. április 12-én vette át, azonban a felhívásnak nem tett eleget, ezért a bíróság őt a 2024. június 4-én kézbesített bírósági meghagyással marasztalta a Pp. 181. § (1) bekezdése alapján.

[24] A bírósági meghagyás kézhezvételét követően fordult az alperes jogi képviselőhöz, és már jogi képviselővel eljárva a 15. napon kizárólag ellenkérelmet és viszontkereset-levelt terjesztett elő, azonban igazolási kérelmet nem, a bírósági meghagyással szemben ellentmondással a Pp. 182. §-ban foglaltak szerint nem élt.

[25] Az eljáró bíróságok a fenti adatok alapján érdemben helyesen döntöttek az alperes viszontkereset-levelének visszautasításáról.

[26] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a bírósági meghagyással szemben határidőben terjesztett elő ellentmondást.

[27] A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a bírósági meghagyás kézhezvételétől számított 15. napon a jogi képviselővel eljáró alperes ugyan előterjesztette ellenkérelmét és viszontkereset-levelét, azonban az nem minősül a bírósági meghagyás elleni ellentmondásnak.

[28] Arra tehát megalapozottan hivatkozott az alperes, hogy jogorvoslati joga a bírósági meghagyással szemben 15 napos határidőn belül teljesíthető, ugyanakkor a Pp. 182. §-a, valamint az elsőfokú bíróság 3. sorszámú határozata is egyértelműen meghatározza, hogy ez a jogorvoslati forma a bírósági meghagyással szembeni ellentmondás.

[29] Alaptalan az alperes Pp. 246. § (1) bekezdésére és az ellenkérelemmel együtt benyújtott viszontkereset-level előterjesztésekor már hatályon kívül helyezett 6/2019.(III.18.) IM. rendeletre alapított érvelése, figyelemmel arra, hogy a jogi képviselő a meghatalmazását követően 5. számú beadványát a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályiról szóló 2023. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) 19. § (1) bekezdés b) pontja alapján már kötelezően elektronikus úton, az Országos Bírósági Hivatal által rendszeresített, P20 számú, „űrlap fellebbezés/bírósági meghagyással szemben ellentmondás előterjesztéséhez” elnevezésű nyomtatványon terjeszthette volna elő. Az alperes jogi képviselője azonban az ellenkérelmét és viszontkereset-levelét önállóan, az ún. P23 számú, „űrlap egyéb beadvány benyújtásához” elnevezésű nyomtatványon nyújtotta be és abban tartalmilag sem utalt ellentmondásra, ezért az eljáró bíróságok azt helytállóan csupán az ellenkérelemmel együtt előterjesztett viszontkeresetként bírálták el.

[30] A bírósági meghagyás elleni ellentmondás hiányában előterjesztett ellenkérelem és viszontkereset-level azonban a keresetlevél kézbesítését követő 45 napon túl érkezett, így azok önálló figyelembe vételére csak a Pp. 150. § (1) bekezdése szerinti igazolási kérelem előterjesztésével lett volna lehetőség, igazolást ugyanakkor az alperes nem terjesztett elő.

[31] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul panaszolta a bírósági meghagyás hiányos jogorvoslati tájékoztatását is. Az elsőfokú bíróság a 3. sorszám alatt kibocsátott bírósági meghagyása a Pp. 182. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően tartalmazta az ellentmondás előterjesztésének lehetőségére, annak határidejére és – írásbeli vagy elektronikus – módjára vonatkozó kiutalást, amely megfelelt az akkor még személyesen eljáró alperes tájékoztatásának.

[32] A Pp. 204. § (6) bekezdése alapján a viszontkeresetre a keresetre; a 205. § alapján pedig a viszontkereset-levél tartalmi elemeire és mellékleteire a keresetlevélre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

[33] A keresetlevél visszautasításának szabályait a Pp. 176. § (1) bekezdés a)-l) pontjai és a (2) bekezdés a)-f) pontjai tartalmazzák.

[34] A Pp. 206. § (1) bekezdése a viszontkereset-levél visszautasítását akkor teszi lehetővé, ha a) azt az alperes e törvény rendelkezéseinek megsértésével terjesztette elő; ha b) a keresetlevél visszautasításának a 176. § (1) és (2) bekezdésében foglalt valamely oka áll fenn, vagy ha c) törvény egyéb rendelkezése értelmében nincs helye viszontkeresetnek.

[35] A másodfokú bíróság által helybenhagyott elsőfokú végzés az alperes viszontkereset-levélét a Pp. 206. § (1) bekezdés a) pontja alapján utasította vissza, azonban annak helyesen a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontja alapján a perindításra meghatározott határidő elmulasztása miatt volt helye, amely ekként a Pp. 406. § (2) bekezdése alapján lehetővé tette a felülvizsgálati kérelem előterjesztését.

[36] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős végzést a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[37] Ha az alperes a keresetlevél kézbesítését követően 45 napon belül ellenkérelmet nem terjeszt elő, majd a vele szemben kibocsátott bírósági meghagyással szemben jogi képviselője ellentmondást nem, csak ellenkérelmet és viszontkereset-levelet nyújt be, az eljáró bíróságok viszonkereset-levelet visszautasító döntése nem volt jogszabálysértő.

Záró rész

[38] Az alperes pervesztessége folytán a felperes felülvizsgálati eljárási költségét a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles megfizetni, amelynek összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.

[39] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt, ezért erről a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazott 391. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[41] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Kúria

7

IV.Mfv.10.003/2025/9

Budapest, 2025. március 5.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró